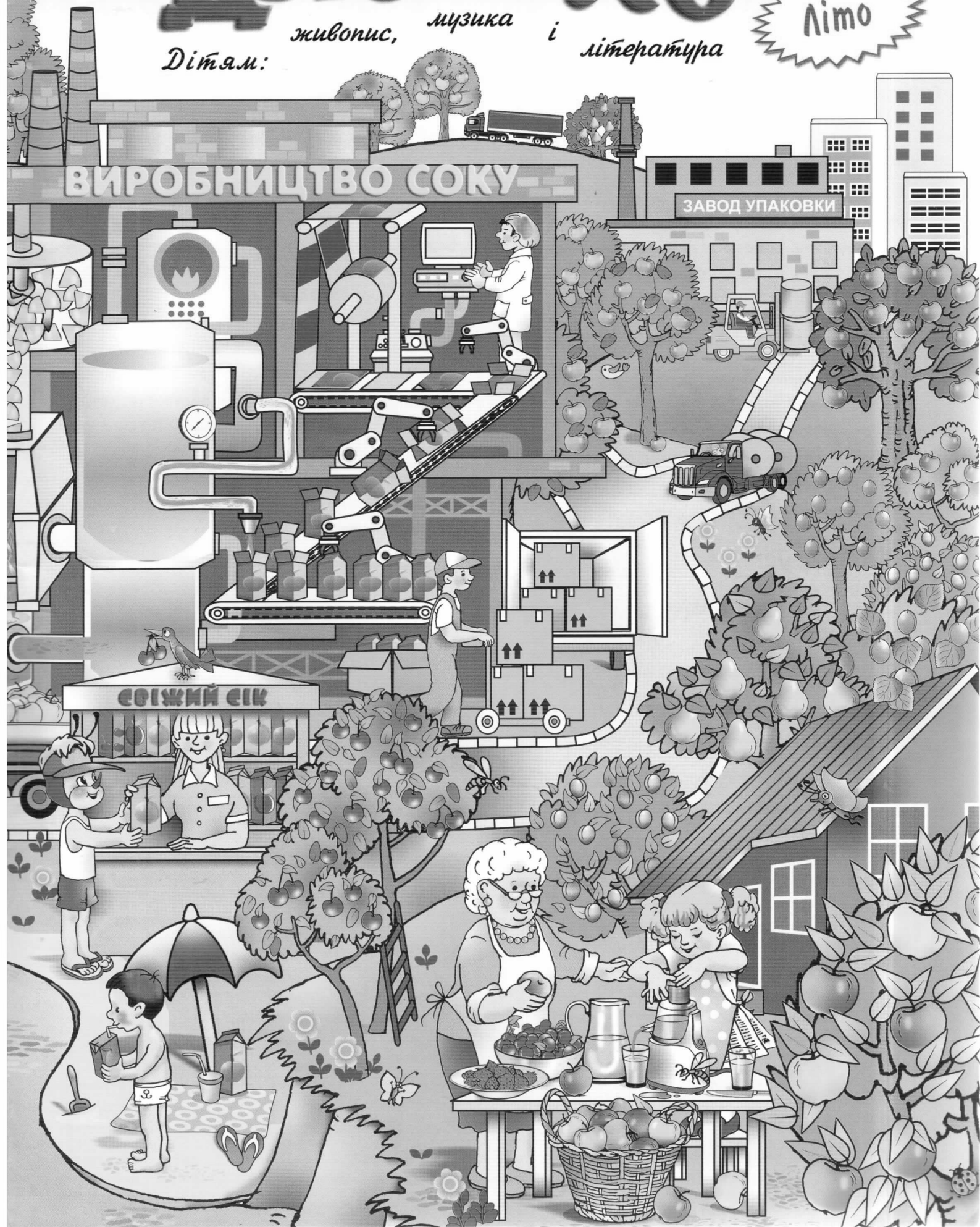

ДЖМІЛЬ

Дітям: живопис, музика і література

Лімо

ЯК МАЛЮЮТЬ РУСАЛКИ

Цього літа наші друзі побували й на морі. Якось після прогулянки узбережжям вони заходилися малювати. Але тільки розклали на столі все необхідне, як Нотка ненароком перекинула склянку з водою.

- От лихо! Всі аркуші намокли. Як же тепер малювати? — бідкалася дівчинка.
- Малюватимемо легко й цікаво! По мокрому, — заспокійливо всміхнувся Пензлик.
- Цієї техніки мене навчила одна Русалка, а я радо поділюся її секретами з вами.

Погляд крізь синь

У глибині синього моря, в палаці з рожевих перлин жила маленька Русалонька. Понад усе на світі вона любила малювати. Фарби брала просто з морських глибин: зелені й червоні водорості, жовті камінці, сріблясті мушлі, восьминоги й навіть каракатиці ділилися з нею своїми барвами. А за папір їй слугували світлі водорості.

Одного разу в надвечір'я теплого літнього дня Русалонька гойдалася на хвилях, аж раптом побачила на березі дівчинку. В руках вона тримала пензлик, на колінах у неї лежав альбом, а поряд на піску стояла маленька коробочка з фарбами. Дівчинка занурювала пензлик то в одну, то в іншу фарбу й зосереджено клала мазки на папір.

Русалонька підпливла зовсім близько до берега. Але все одно не змогла побачити, що ж малює маленька художниця! Тоді, набравшись сміливості, вона тихо погукала: "Гей! Дівчинко!". Художниця підвела очі і, побачивши у воді світлу голівку Русалоньки, запитала:

- Це ти мене кликала?
- Так, я, — промовила Русалонька. — Можна подивитися твої малюнки?
- Авжеж! Виходь, покажу.
- Я не можу вийти з моря, — почула у відповідь. — Адже я — русалка.
- Справжня? — дівчинка від подиву широко розплющила очі.
- Справжніших не буває! — засміялася та. — Будемо товаришувати? Мені теж подобається малювати. Хочеш, я покажу тобі свої малюнки, а ти мені — свої?
- Дуже хочу! — усміхнулася дівчинка. — Ще ніколи не бачила, як малюють русалки!

Маленька художниця підійшла до самого краєчка моря, присіла й поклала на пісок свій альбом. Русалонька підпливла зовсім близько до берега, так, що лише хвостик залишився у воді. Поки дівчинка з інтересом розглядала

нову подругу, та роздивлялася її малюнки — море, сонце, чайки, рожеві хмаринки... На хвилях гойдався човен під білим вітрилом.

— Як гарно! — захоплено прошепотіла Русалонька. — Я зараз принесу свої малюнки!

Майнувши хвостом, вона зникла у хвилях. А за мить вигулькнула з глибини й простелила на прибережному піску велике, але легке полотно водорості. На ньому теж було намальовано море, сонце, чайки і хмаринки. Але малюнки були зовсім різні!

У дівчинки внизу аркуша було море, над ним угорі — білокрилі чайки, а ще вище — рожеві й золотисті хмарки та жовтогаряче сонце. А Русалонька намалювала по всьому простору полотна море, під верхнім краєм — зелене сонце, фіолетові хмари, синіх птахів. Був там і вітрильник, точніше, його темне днище, за яким виднівся блакитний клаптик вітрила.

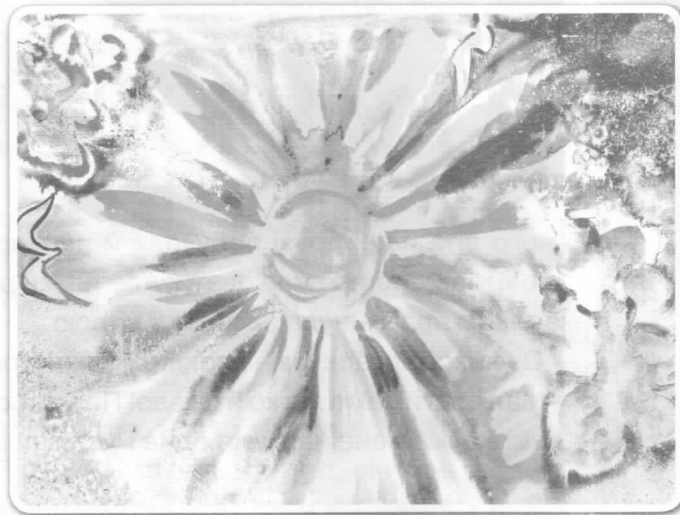
— Твоє море не схоже на моє, — тихо мовила дівчинка, — але воно дуже гарне. Тільки чому в тебе сонце зелене?

— Таким я його бачу, — відповіла Русалонька. — Зранку воно фіолетово-зелене, вдень — яскраво-зелене, надвечір — синьо-зелене.

— А я вранці бачу його рожевим, удень — золотим, а надвечір — жовтогарячим. Чому ж у тебе не так? — здивувалася дівчинка.

— Бо я дивлюся на все крізь сині хвилі моря, — засміялася Русалонька. — Я ж маюю внизу, під водою, а ти — на поверхні!

— Я теж хотіла б подивитися на сонце крізь сині хвилі, але не вмію дихати під водою, — сумно мовила дівчинка.

Русалонька замислилася. Потім уважно подивилася на фарби, що лежали на піску біля дівчинки, на пензлик біля них... і засміялася, мов срібні дзвіночки розсипала.

— Спробуймо малювати разом — удвох на одному аркуші, — запропонувала вона.

— Згодна, — заплескала у долоньки дівчинка. — А як ми малюватимемо?

— По черзі, — сказала Русалонька. — Я перша!

Вона схопила пензлик і занурила його в синю фарбу, адже синій був її улюбленим кольором! Та перш ніж нанести фарбу на папір, Русалонька легко змахнула своїм хвостиком і провела ним по аркушу.

— Ой, — вигукнула дівчинка, — ти намочила папір! Тепер він мокрий! Як же малювати?

— По мокрому! — відповіла Русалонька. — Я завжди малюю по мокрому! Буде гарно!

І Русалонька провела пензликом з синьою фарбою по мокрому аркушу. Дівчинка зачудовано дивилася, як повільно розтікалася фарба. Це було справді гарно. Мала

художниця взяла в Русалоньки пензлик і легенько торкнулася ним паперу в кількох місцях. З'явилися темні плямки, які теж розтеклися, утворивши сині хвилячки на блакитному тлі.

— А тепер я намалюю сонце! — вигукнула Русалонька й вмочила пензлик у жовту фарбу. Одним помахом руки вона поставила жовту плямку на синє тло. І сталося диво — жовта фарба, накладена на синю, перетворилася на зелену! І на папері з'явилося зелене сонце!

— А ти малюй білих птахів, — запропонувала Русалонька і віддала пензлик новій подружці. Та швидко помила його в чистій воді й, зануривши в білу фарбу, намалювала двох білих чаєчок. Але на вологому папері, де ще не висохла синя фарба, чайки вийшли... блакитними!

— Оце так! — зраділа дівчинка. — А що буде, коли намалювати рожеві хмари?

— Спробуй!

Рожеві хмарки на синьому тлі стали бузковими, і це було дуже гарно!

Відтоді Русалонька і дівчинка потоваришували. Часто надвечір вони зустрічалися на лінії, де сходяться море і земля, разом малювали й показували одна одній свої малюнки.

Малюємо по мокрому паперу

Зауваги для дорослих

Малювання по мокрому паперу викликає в малят справжній захват і спонукає їх до експериментування з кольорами. Крім того, спостереження плавного перетікання, змішування фарб дає заспокійливий арт-терапевтичний ефект.

Підготуйте:

- ✓ акварельний папір;
- ✓ акварельні фарби;
- ✓ палітру;
- ✓ чисту воду;
- ✓ губку для змочування паперу;
- ✓ два пензлі — великий широкий і маленький тонкий (для темних фарб і промальовування деталей).

Картини **Марини Терешкової** та **Івана Лук'янова**

Послідовність виконання

1. Зволожите папір. Для цього занурте у воду губку, потім добре її відтисніть. Вологою губкою проведіть по аркушу. Якщо не вдається рівномірно зволожити весь аркуш — не біда, малюнок однак вийде цікавим.
2. Великим пензлем, легко доторкаючись до паперу, нанесіть основні кольори відповідно до задуму малюнка. Це треба робити широкими сміливими мазками один під одним.
3. Дайте малюнку підсохнути і тоненьким пензликом темною фарбою промалюйте дрібні деталі — гілки дерев, окремі листочки тощо. Простежте, щоб темної фарби було не надто багато.
4. Дочекайтеся, доки малюнок підсохне, вставте в рамочку і насолоджуйтеся створеним шедевром!

Порада від Пензлика

Що краще зволожений папір — то більше змішуються і розтікаються фарби. На злегка зволоженому папері малюнки чіткіші.

Якщо якась частина малюнка виявиться надміру темною — розмийте це місце водою, прибравши її залишки губкою.